

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	ירושלים
8:10	6:18	ירושלים
8:09	6:35	בני ברק
8:07	6:24	בית שמש
8:10	6:37	מודיעין עילית
8:10	6:27	צפת
8:06	6:12	יבנאל
7:32	5:49	אומאן

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ביום שישי בעהריים בשעה 1 4 36 דקות | ראש חודש ניסן יהיה ביום השבת קודש

שעה 11, גליון 30 (545)

פרשת שמעי, פרשת פרה, עברכים חודש ניסן, כ"ג אדר ב', שעת תשפ"ב לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: הושע ח' ט' | בבלי: יבמות ז"ט | ירושלמי: בבא מציעא כ' | תוספתא: חולין ז' | רמב"ם: טומאת צרעת ה'

מוהרא"ש מספר

מבקשים, צועקים, ומתרגזים

אדם צריך להיות בזה העולם ותרן גדול, כי אם איננו ותרן, אזי לא יצליח בחייו. בחיי הימים של האדם, הוא נתקל בבעיות רבות - הן מעצמו, הן מאשתו והן מהילדים. הן משכנים, הן מאנשי בית הכנסת, והן מאנשי השכונה והחברה, ומכרחים להיות ותרנים, המתור מנצח תמיד, ומי שהולך ראש בראש - מפסיד.

אצל רבנו ז"ל הענין של ותרנות היה יסוד גדול מאד, אגחנו יודעים שרבנו ז"ל לא התעקש על שום דבר, אגח בא ואמר שחפץ בזה, אגמר רבנו ז"ל בסדר, בא אחר ורצה משהו אחר, אגמר רבנו ז"ל בסדר, ולבסוף נתקיים רק מה שרבנו ז"ל רצה.

מילה של התחזקות

אל תשברו, אל תזלזלו בעצמכם; מה שאתם בותבים שאתם לא מסגלים להתאפק, אתם לא יכולים לשלט בעצמכם, אתם עושים דברים לא טובים - זה לא אומר שאתם רעים, זה לא אומר שאתם חולים; זה המלחמה שכל יהודי עובר, לכל אגח יש נסיונות קשים ומרים, לפעמים לא מסגלים להתגבר, נכשלים, עושים שטויות, צופים בעברות וכו' - אגל צריכים לזכר להתרומם, כפי שצדיקים אמרו: "מכה לי, מכה לי - העקר הוא מי נותן את המכה האחרונה"; כמו כששני אנשים רבים ביניהם, היום הוא מתנבל לשני, מחר מגיע השני ומחזיר לו, כן זה הולך הלוך וחזור, מי המנצח? את זה רואים בסוף.

כן זה גם ברוחניות, כל החיים הם מלחמה אגח ארוכה, העקר הוא שאסור להתיאש, צריכים לזכר 'הקדוש ברוך הוא אוהב אותי, הקדוש ברוך הוא מחכה שאגבק את מחילתו שאגחזר בתשובה'.

אתם לא צריכים טפולים רגשיים, טפול רגשי זה דמיון אגח גדול; זה לא עוזר, זוהי דרך לעשות בסף ולעשות צחוק מאנשים שבגורים. קחו את העצות והשכל של רבנו - ותתחילו להרגיש טעם בחיים; העצה של לדבר אל השם יתברך, לבקש ממנו כל דבר, והעצה של להודות להשם יתברך, לחפש דברים טובים שהקדוש ברוך הוא עושה, ולהודות לו; זה הטפול הכי חזק, העצה הכי טובה.

(עצתו אמונה צו תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, השם יתברך אמר שמתר לאכול דג רק אם יש לו "סנפיר" שבה הוא שוחה וגם "קשקשת" שזה כמו שריון לגוף.

מוהרא"ש אומר שזה בא לרמז לנו מה שרבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו) כשרוצה אדם לילך בדרך התשובה, הוא צריך להיות בקי ברצוא, ובקי בשוב, מצד אגח צריכים להשתדל לחטוף תורה ותפלה ומעשים טובים כל מה שיוכל, ולא לחטא. אגל מצד שני להתחזק מאד, שאפילו שלא הולך כמו שרוצים, אפילו שאדם נכשל ולא התנהג כראוי, ומיד היצר הרע מגיע לשבר את האדם: "אתה כבר לא שוה כלום, אתה כבר לא תהיה יהודי כשר", אסור לנו לתת לו לשבר אותנו, "נכון שנכשלתי, אגל השם יתברך עדיין אוהב אותי, הוא עוד מחכה לי, אני עדיין יכול לחזר אליו. אשיח את לבי לפניו, אגחזר בתשובה, ואני כבר בגחזרה אגל השם יתברך".

זה בא הפסוק לרמז לנו, נשמות ישראל נמשלות לדגים, כמו שכתוב (בראשית מ"ח) "וידגו לרוב בקרב הארץ", כי יהודים צריכים לשוט בים החכמה, ולעסק בתורה הנמשל למים, וכמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "הוי כל צמא לכו למים", וגם תפלה נמשלת למים, וכמו שכתוב (איכה ב') "שפכי פמים לבך נכח פני ה', יוצא מזה שיהודי הוא כדג שצריך לשוט בתורה ותפלה.

אגל יהודי צריך שיהיה לו "סנפיר וקשקשת", סנפיר אלו הכנפים ששט בהם, שיוכל לחטוף הרבה מצוות ומעשים טובים, אגל צריך גם "קשקשים" שמגן עליו כמו שריון שלא להשבר מהיצר הרע אף פעם, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא.

והנה חכמינו הקדושים אומרים (נדה נ"א:) כל שיש לו קשקשים יש לו סנפיר, זה מרמז שהעקר הם הקשקשים, להתחזק מאד בכל אשר עובר עליו בחיים, ולהגן על עצמו עם שריון חזק שלא יפיל אותו שום דבר שבעולם, ואז ממילא יזכה גם לשמוע התעוררות הצדיק, שהם הסנפירים, ויזכה לעלות ולשוט בים החכמה כראוי, ולהיות קרוב אל השם יתברך.

(תוך הנחל סעודה שלישיית, שמיני, תשס"ט לפ"ק)

פרשת פרה, מה זה אומר בשבילנו?

בעזרת ה' יתברך – ערב שבת קודש פרשת פי תשא – פרה, י"ח אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד החבורה החשובה תלמידי היכל הקדוש ברסלב ירושלים
עיר הקדוש, ה' עליהם יחיו.

אני כותב לכם כמה מלים, ואת זה תלמדו ביחד בסעודה שלישית. אני רוצה מאד לבקש לא לשוחח בעת שלומדים את זה; צריכים להיות בשקט, צריכים לשבת בדרך ארץ, רק ככה אפשר לקבל את הדבורים הטובים.

השבוע יש לנו שבת גדולה מאד, קוראים בפרשת טהרת ישראל, בפרשת פרה אדומה; ובזה אנו מקימים (הושע יד, א): "ונשלמה פרים שפתינו", וזה ההכנה לקבל את חג הפסח הקדוש, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עד): "אחר פורים קורין פרשת פרה שהיא הכנה לפסח, כי פרשת פרה קורין כדי שיהיו נזהרין לטהר מטמאת מת, כדי שיהיו טהורין לעשות הפסח", איך נטהרין מטמאת מת? על ידי: "ונשלמה פרים שפתינו", על ידי שמשוחחים עם השם יתברך, כמו שהפסוק אומר (הושע, ט): "קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב, ונשלמה פרים שפתינו"; כשמדברים עם השם יתברך, מספרים לו כל מה שעובר עלינו, על ידי זה נטהרין מכל הדברים שאנו צריכים להתחרט עליהם, והקדוש ברוך הוא מוחל לנו הכל.

רבינו הקדוש נתן לנו מתנה ושמה 'התבודדות'; שילך האדם למקום שאין שם איש וישפך את לבו לפני השם יתברך בשפתו הפשוטה, ויסיפר להשם יתברך כל מה שעובר עליו. כשאדם אומר להשם יתברך שהוא רוצה להיות איש כשר; הוא בוכה לפניו: "רבנו של עולם, מה אעשה שהיצר הרע מפיל אותי שוב ושוב? כמה שאני מקבל על עצמי להיות איש כשר אני נופל שוב!" על ידי זה הוא מוריד מעצמו את כל העונשים; והקדוש ברוך הוא מוחל לו ומקבלו בחזרה.

בפרט אחד שהיצר הרע כבר צד אותו במצודתו, הוא חוטא בעברה המאוסה של פגם הברית, שיקח את עצת ההתבודדות ויספר להשם יתברך את מה שהוא רוצה לעשות באמת, שיאמר לו: "רבנו של עולם, באמת אני רוצה להיות איש כשר, טהור וקדוש, אבל אני לא מצליח, אני נופל כל הזמן בעברה החמורה של פגם הברית – הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, מאסתי בחי"; כשעושה זאת, הוא בא אל השם יתברך ושופך בפניו את לבו, השם יתברך מקבל את כל תפלותיו והוא זוכה על ידי זה למחק את כל הקלפות והמשחיתים שהוא ברא על ידי מעשיו.

אני רוצה לחזק אתכם שתלמדו בכל יום; שכל אחד ילמד את השיעורים שלו כסדרן על פי סדר דרך הלמוד של רבינו (שיחות ה'ר"ן סימן עו), קצת חמש ורש"י עם תרגום, קצת משניות והרבה דפי גמרא. גמרא שורפת את היצר הרע; רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על כן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד בגימטריא של שם הקלפה המחטיאה את האדם בפגם הברית, וכשלומדים גמרא מכניעים את הקלפה; ולכן הס"מ מפחד מאד מדרך גמרא, הוא ניח לו לאדם לעשות הכל, רק לא לפתח את הגמרא.

עוד לא הייתי אצלכם בבית הנקסט בירושלים, אבל לבי אתכם; אני חושב עליכם ומתפלל להצלחתכם.

בעזרת ה', כשאיהו בארץ ישראל אבוא אליכם להתחזק ביחד. (עצתו אמונה פי תשא תש"פ)

ידוע שרבינו ז"ל לא רצה שישמשו אותו בחנם, אף שכל אחד מאנשי שלומנו רצה לשמש את רבינו ז"ל, אף על פ"י כן רבינו ז"ל רצה שיהיה אדם בשכר, שהוא ישמשו ויעזרו. פעם נכנס תלמיד אחד אל רבינו ז"ל וראה שכל החדר מלא עשן, אזי רץ אל השמש והחל לצעק עליו, מה אתך, רבינו ז"ל סובל על הראות, איך אתה נותן שכל החדר יתמלא עשן? והיות שהיה זה מחמת שנסרף דבר מה על התנור, אזי נטלו תכריזמיד, ופתח את החלונות ואורר את החדר הקדמי.

וזה התלמיד של רבינו ז"ל נכנס אל רבינו ז"ל, וראה שרבינו ז"ל שוכב על המטה כאלו לא קרה דבר, אזי שאל את רבינו ז"ל, מדוע לא עשה רעש וצעק על השמש, ענה ואמר רבינו ז"ל: "פעם אחת מבקשים, פעם שניה כבר מבטיחים את הקול, פעם שלישית נעשים בכעס, והאדם מאבד את עשתונותיו, ומתחיל לריב עם הזולת, ומפאת שלא רציתי להגיע לפעם השלישית, לא התחלתי עם הפעם הראשונה..."

תבינו מכאן את עמק השיחה, אשר זהו אחד מיסודות הויתרות, הנה פלוני עשה לי דבר כזה, גרם לי למה שגרם, וכדי שלא לבוא עמו במריבה, אזי כדאי וטוב יותר לשתק ולותר.

עד כדי כך מדת הויתרות, שעל האדם להיות ותרן לא רק עם אחרים, אלא עם עצמו. בדרך כלל חושבים מה גדלתו של אדם? שתובע מעצמו דברים למעלה מכחותיו למעלה מיכולתו, אך זו עצת היצר ולא גדלה כלל וכלל.

וכן על האדם להיות ותרן עם אשתו, כל הצרות בבית, וכל הפגמים בשלוס־בית באים מאי ותרנות, הבעל רוצה להראות שהוא בעלה־בית, אזי רב עם האשה ומדכא ומשפיל אותה, והתוצאה היא: א. או שמשפיל את אשתו כל־כף, עד שנופלת רחמנא לצלן בדכאון פנימי, וגורם לה לשבר עצבים, ועתה יש לו שבר כלי, זה גרם הוא פתוצאה מידו הקשוחה. ב. ואם היא חזקה מאד ומשיבה מנה אחת אפים, אזי או שהיא בורחת מהבית או שהוא בורח, ומגיעים לידי גרושין. וכן להפך - על האשה להיות ותרנית בבית, אף אם הבעל נרגז ועצבני, עליה לדעת איך לשחות בין הטפות. כי אם תלך בחמר הדין עם בעלה, אזי התוצאה: א. או שהבעל יפנס בדכאון, עד שיגיע לשבר עצבים, ויהיה כלי שבור. ב. או שתהיינה מריבות ויגיעו לידי גרושין. והכל מחמת שאין ותרנות בבית. כי יסוד השלוס־בית זהו ותרנות, וזאת צריכים להחזיר היטב בלב. וכן על האדם להיות ותרן עם הילדים. גדול הילדים קשה עד מאד, חנוף הילדים זהו מהעבודות הקשות ביותר, ובפרט בדור הזה שההפקרות כל־כף גדולה, צריכים לשמר על הילדים עד מאד. אין ללכת עמהם ראש בראש, בדוקא וכו', כי אז גם הילדים יתמרדו ועלולים לאבד את הנין או הבת.

וכן על האדם לנהג בו־תרנות עם השכנים, יש אנשים ששונאים את השכנים, והשכנים שונאים אותם מחמת שטיות, עקב פח אשפה וכדומה, שנאה כזו עד שאין מדברים ביניהם. ולא קולטים שעם השכן צריכים להיות בקשרים טובים, השכן גר בשכנות אליך, דלת בסמוך אליך, כשמותרים לשכנים, אף שסובלים מהם לעתים, אבל אם הולכים במדת הויתרות, פועלים הרבה יותר.

אשרי האדם שהוא ותרן בכל דבר, ורוצה שכל אחד יזכה להכי טוב, ואזי גם הוא יזכה להכי טוב, אבל אם ירצה את הטוב רק לעצמו, אזי גם לו לא יהיה טוב, אשרי מי שמרבה לבקש מהשם יתברך שהוא יעקר מעצמו את המידות הרעות שלו, שהוא יותר לכל אחד, שהוא יהיה בקשר טוב עם כולם, יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

שאלות ותשובות ברסלב

איך מתכווננים לחג הפסח
ברגע ושמחה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קראתי מכתב (מכתב רמט) בו אתם כותבים איך זוכים לקבל את החג בשמחה; נדהמתי מאוד לראות שאפשר להתכוונן לחגים ברגע ושמחה, תודה רבה.

רציתי לבקש אם אפשר לכתוב לי יותר על מעלת חג הפסח, איך אפשר להתכוונן לחג כמו שצריך, ואם תוכלו לכתוב לי איך מסתדרים עם ענין של הנקיונות, איך עושים את זה בצורה שפויה בלי להשתגע.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת ה'תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך לזכות להיות תמיד בשמחה; כשאדם שמח הוא שורף את כל הקלפות, ואין להם שום שליטה עליו, כי כל הענין של הסמ"ך מ"ם זה עצבות ומרה שחרה, לבכות ולילל, אבל אצל השם יתברך פתוב (דברי הימים א טז, כז): "עז וחדנה במקומו"; כמו שחז"ל אומרים (שבת ל:): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה"; אדם ששמח הוא נמצא בקדושה, ולהפך אדם שעצוב הוא נמצא בטמאה. בדבר הזה אדם יכול למד את עצמו היכן הוא נמצא בעולם.

לכן צריך לבקש הרבה מהשם יתברך על השמחה, כי זה המפתח לכל המדרגות ולכל הקדושות. כשאדם עובד את השם יתברך בשמחה, השם יתברך שומר אותו מכל רע, וזה גם שמירה מפגם הברית, כמו שכתוב (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", תמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם" (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קסט).

בפרט כשמתכווננים לחג פסח הגדול, שזוכים בו לצאת מהטמאה, כי בפסח כל יהודי הרי יוצא מגלות מצרים, כמו שחז"ל אומרים (פסחים קטז:): "חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יוצא ממצרים", אז צריכים להתפלל על השמחה, כי באותו זמן, בא היצר הרע ומנסה לעצבן את האדם, וככה לגנוב ממנו את כל המדרגות והקדושות שלו, הוא מנסה לגרם לאדם שיכעס על הילדים שלו, או לעורר חפז בין הבעל והאשה וכו'.

לכן צריך לראות שיהיו תמיד רגועים ומינשבים, לא לצעק או להתעצבן בבית; מוהרא"ש היה אומר: "צריכים לזכור כשמנקים לפסח שאבק הוא לא חמץ, והילדים הם לא קרפן פסח", כמו כן צריך גם לזכור שמשהו כעס הוא אסור מדאורייתא, ומשהו עצבות הוא חמץ גמור - ולא מועיל לזה בטול במשך כל השנה.

צריכים לשמח עם המצוות בפשיטות, פי רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן יב): "ועקר הנהגות הוא רק לילף בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות".

תראה מה שרבי נתן כותב (שיחות הר"ן, סימן רלה): "הזהיר מאד לבלי להתמיר חמרות יתרות בשום דבר, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם ברייתו" (עבודה זרה ג). ולא נתנה התורה למלאכי השרת (ברכות כה:): וכו'. ואמר אז: שאיתא (עין בספר תרדים, פרק סא) שארואי לכל אדם שיבחר לעצמו מצנה אחת, שבאותה המצנה ידקדק הרבה ויקים אותה המצנה עם כל החומרות והדקדוקים, וכעין שמצינו בגמרא (שבת קיח:): 'אביך במאי זיהיר טפ"י וכו', ואף על פי כן גם באותה המצנה אל יפגם בחומרות של שגעון ושטות ומרה שחרות, רק ידקדק בה בלי שגעון בכל החומרות, אבל בשאר כל המצוות אין צריכין להתמיר כלל. והלואי שזנקה לקים את כל מצוות התורה כפשוטן ממש בלי שום חומרות".

"וגם בענין החומרות יתרות בפסח לא היה מסכים כלל על המרבים לדקדק יותר מדי ונכנסים במרה שחרות גדולות. ואמר שהוא בעצמו גם כן כבר היה שקוע בענין זה מאד שהיו עולים על דעתו חומרות יתרות מאד מאד, ופעם אחד היה חושב מחשבות בענין המים

תקציר: רבינו אומר לרבי נתן את ספר הא-ב (ספר המידות) ורבי נתן כותב את זה. והספר הא"ב, שהיה אצל רבנו ז"ל, היה גדול הרבה יותר ממה שיש בידינו כפל כפלים. ומחמת שלא היה ברצונו למסר ולהעתיק כל דבריו, על-כן לא מסר את הכתבים בידי רבי נתן להעתיקם, רק טרח בעצמו וקרא בפיו הקדוש מלה במלה מתוך כתביו, ורבי נתן כתבם על הספר.

ונשמע אז מפיו, שעל אות רפואה לבר יש אצלו כמה וכמה בויגין כתובים, אף לא רצה למסרם. וכן אצלו היו פתויבים כל הדברים והמדות עם ציוני המקומות, שהוציא מהם ההשגות והמדות, אבל פשקרא לפני רבי נתן, לא רצה להזכיר ציוני המקומות.

תפז.

ואז באותה העת ארע פעם אחת בשבת קדש, שבנה רבנו ז"ל את רבי נתן מאד; הינו רבי נתן אכל אצל רבנו ז"ל, והתחיל רבנו ז"ל לבנות אותו ואמר לו: "אתה איש מכבד?" ואמר לו מה שאמר וכו', רבי נתן שתק ואכל בדרך. ואמר לו רבנו ז"ל: "איך ויית נישט! אז מען פארשעמט א מענטש, הערט ער אויף צו עסן, און דו עסט?" (אני לא יודע, כשמבישים בן אדם הוא מפסיק לאכל ואתה אוכל?) ורבי נתן לא ענה שום דבר רק המשיך לאכל. ואחר-כך אמר לו רבנו ז"ל: "איך היית דיר טאקע, זאלסט נישט עסן!" (אני מצוה עליך באמת, שלא תאכל) ואז הניח רבי נתן את הפך ולא אכל.

[ורבי אברהם בר' נחמן הסביר, פי רבנו ז"ל חשש, שלא למד תורה לתלמיד שאינו הגון, על כן בנה אותו, ואם יקבל באהבה, ממילא יהיה תלמיד הגון].

אחר השבת יצא רבנו ז"ל לדרך, ואחר כמה ימים חזר. אז קרב את רבי נתן מאד וחבב אותו באהבה יתרה וחזק אותו מאד מאד, שלא יירא משום דבר ויהיה חזק בדעתו כל מי חינו (המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

חדשות <<<< המשך

לאחר ברכת המזון כמה אברכים ברוכי כשרון ערכו הצגה מדהימה שהביעה את גודל הטפשות שאנשים מחפשים פיתרון לבעיותיהם בכל מקום, רק לא אצל השם יתברך, ובפרט בטיפולים הרגשיים שמרכיבים את האדם שהוא עומד להיושע, ולבסוף אדם מוצא את עצמו עומד באותה נקודה שהתחיל בה, אבל כשלוקחים את העצות של רבינו ז"ל, יוצאים מכל סוגי הבעיות, נושעים בכל מה שצריכים, במיוחד אם לוקחים את עזת ההתבודדות בצורה חזקה, לשוחח עם השם יתברך על כל מה שמעיק על הלב.

הנוכחים נהנו ביות מההצגה, שהייתה גם מעניינת ומשמחת, וכד בכד הביעה היטב את המסר. והימים האלה נזכרים ונעשים!

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק

עולם התורה מבנה את פטירתו של הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי זצ"ל

"נהפך לאבל מחולנו" בקעה הזעקה מלבבות עם ישראל, כששמעו בערב שבת קודש האחרונה, בשושן פורים, שאותו גאון וצדיק שהעולם כולו חרד למוצא פיו, נסתלק לחיי העולם הבא, לכאבם של כל שכבות עם ישראל.

בשבת קודש, כשעלה הנושא בשיעור סיפורי מעשיות ובסעודה שלישית, דיבר ראש הישיבה שליט"א על גודל התמדת התורה של הגאון הגדול, שמידי שנה בשנה בערב פסח בתענית בכורים הוא סיים לא רק מסכת אחת אלא את כל התורה כולה. כל רגע היה אצלו מחושב היו לו שיעורים כך שיסיים כל שנה את כל ש"ס בבלי, ש"ס ירושלמי, כל הברייתות, כל המדרשים, זוהר הקדוש, את ספרי הפוסקים, כגון רמב"ם, ארבעה טורים, שולחן ערוך, ועוד, שאותם התחיל בערב פסח, וסיים שנים עשר חודשים לאחר מכן, ובשנה מעוברת, כמו השנה תשפ"ב, הוא סיים הכל בפורים, והיה מנצל את חודש אדר ב', לעבור על נושא ולחבר עליו ספר, וכעת בשושן פורים, יום לאחר שסיים את כל התורה כולה עשרות פעמים, הוא החזיר את נשמתו ליוצרה, ועכשיו עולה למעלה ספר תורה חי, ארון הקדוש מלא בעשרות פעמים כל התורה כולה.

אבל כאן מגיע הסמך מ"ם רוצה לשוב איתנו ולגרום לנו לחשוב כאילו השם יתברך נתן את תורתו המתוקה והטהורה רק לצדיקים וגאונים ספורים. "לא", אמר ראש הישיבה שליט"א, "הגאון הגדול רבי חיים זצ"ל לא הפך לגאון על ידי ראש טוב, להיפך, כל השנים עוד מאז היותו ילד הוא אמר: ש"ס, עבר באמירה על כל הספרים הקדושים, כפי שהגאון העיד על עצמו, הרי שכבר לפני הבר מצוה שלו הוא התחיל לעבור על הש"ס באמירה, וכמו שיכולים להעיד כל רואיו של הגאון, שכך נהג כל ימיו, ראו שהוא עובר באמירה על הש"ס. ואכן כן, כמו שרבינו ז"ל אומר בשיחות הר"ן סימן ע"ו, "אין צריכים בלימוד רק האמירה לבד, וממילא יבין". וזה אכן קרה אצל הגאון הגדול שהתורה הקדושה בקעה את מוחו, ולא עבר זמן רב, ובהתמדתו הרבה הוא זכה שהיה בקי בכל התורה כולה, כל מאמר חז"ל "נידח" כמו שאומרים, היה אצלו כמנהג בקופסא. אותו גאון גדול אכן עודד אחרים שגם יעשו כן, ושילמדו את הילדים 'לומר' ש"ס ושיעשו לעצמם יעד לסיים את הש"ס עד הבר מצוה.

ראש ישיבה אמר, עכשיו הזמן להתחזק בלימוד התורה, למלא את החלל הגדול שהותיר הגאון בעולם, "תתחיל לומר ש"ס", אמר ראש הישיבה, "אולי תזכה להיות רבי חיים הבא!" דבריהם הן זכרונם!

ימי פורים שמחים בישיבה

בפורים אחר הצהרים התאספו אנשי שלומינו לסעודת פורים בהיכל הישיבה, לאחר הסעודה פצחו בריקודי שמחה בתופים ובמחולות, והודו להשם יתברך על כל חסדיו בימים ההם – שניצלנו מהמגן הרשע, וקיבלנו את התורה מחדש – "קיימו וקבלו היהודים". ובזמן הזה – שזכינו לדעת מרבינו ז"ל, שמלמד אותנו תמיד לחזור שוב אל הקדוש ברוך הוא, להשיח הלב אל השם, וכך בודאי נצליח תמיד. למשך שעות ארוכות רקדו עם השיר, "אפילו איך ווייס איך בין געווען נישט גוט, ווייס איך אז איך קען נאכאלין זיין גוט, הייליגער באשעפער איך הייב און פון יעצט". (תרגום: "אפילו שאני יודע שלא הייתי טוב, אני יודע שאני עדיין יכול להיות טוב, רבנו של עולם אני מתחיל מעכשיו").

ציבור גדול אנשי שלומינו התאסף מקרוב ומרחוק לשמוח ביחד, ובעזרת השם יתברך בודאי פעלנו ישועות ורפואות לכל השנה.

במוצאי שבת קודש התקיימה סעודת שושן פורים, מאות יהודים התאספו, נטלו ידיים לסעודה ושרו זמירות למוצאי שבת קודש, לאחר מכן דיבר ראש הישיבה שליט"א על הדיבור שאמר רבינו לרבי נתן, "שושן פורים זה גם פורים", היה זה כשרבי נתן באחת השנים חשק מאד להגיע לרבינו לפורים, אבל למעשה הוא הגיע רק בשושן פורים. וראש הישיבה שליט"א הסביר שזהו לימוד חזק עבורנו, שלא משנה מה הפסדנו, אפילו שמרגישים שהגענו באיחור, נזכרנו באיחור לקחת את עצמנו בידיים, צריך יהודי לדעת שאף פעם לא מאוחר מידי, תמיד אפשר להתחיל מחדש, מתי שרק נזכרים, אפשר מיד לחזור אל השם יתברך, והשם יתברך מקבל כל אחד, בכל זמן, בזרועות פתיחות.

<<<<

על פסח שחשש שפא יש איזה משהו במים ששואבין, ואם יכין לו מים על כל ימי הפסח כמו שנוהגין קצת, גם זה לא הויטב בעיניו, פי קשה לשמר היטב המים מערב פסח על כל ימי הפסח. ולא הויטב בעיניו שום מים רק מי מעין הנובצים ויוצאים והולכים ובאים מים חדשים בכל עת. אכל במקום שהוא זכרונו לברכה היה יושב לא היה שום מעין כזה, והיה בדעתו לנסע על פסח למקום שיש שם מי מעין כזה. כל כך נכנס בחומרות ומרה שחרות ודקדוקים יתרים, אכל עכשו הוא מתלוצץ מזה כי אין צריכין לחפש אחר חומרות יתרות, אפלו בפסח, פי עקר העבודה באמת הוא תמימות ופשיטות להרבות בתורה ותפלה ומעשים טובים."

כשאנו עומדים עכשו לפני חג כזה קדוש צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שנשמח עם המצוות, כמו שהאר"י ז"ל הקדוש אמר (עין הקדמת ספר תרדים) שהוא הגיע לכל המדרגות שלו רק בגלל שהוא שמח עם המצוות, ואפלו אם היו נותנים לו את כל הכסף שבעולם הוא לא היה מתור על אף מצוה.

כאשר יהודי שמח עם המצוות זה סימן שיש לו אמונה טהורה, ושאין לו קשיות על השם יתברך, כמו שרבינו אמר (ספר המדות, אות שמחה, סימן א): "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו".

השם יעזר שתצליח הפל הענינים.

(עצתו אמונה וינקלה פקודי תשע"ח)

הפצה וינקל

בשורה משמחת לכל תושבי ירושלים

בע"ה נפתח "פינת הפצה" שע"י בית המדרש

היכל הקודש ברסלב ברח' ר' נחמן מברסלב 15 י-ם במקום ניתן להשיג: ספרי רבינו ז"ל, רבי נתן ז"ל, מוהרא"ש ז"ל, וראש הישיבה שליט"א, קמיעות ממוהרא"ש, משניות לח"י פריקים, כל שירי ראש הישיבה שליט"א בפורמט CD, USB, SD

לפרטים נוספים: 054-8456150

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אהרן פארטוגאל הי"ו

לאירוסיו בנו למזל טוב

החתן שמעון הי"ו

עב"ג בת מו"ה אלי קורץ הי"ו

מו"ה חיים ישעי דעפרים הי"ו

להולדת בנו למזל טוב

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבה
יום שלישי בשעה 21:15 שיחת חברים: יום שני 20:00	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	15 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית בזמן הדה"נ וגם ברמה ג' רח' מרים הניביה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	סעודה שלישית בשקיעה	בקרוב אי"ה	בקרוב אי"ה	מודיעין עילית רשב"י 5 קומה 3
שמיעת שיעור יום ראשון בשעה 21:00	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דקות לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה - 1)

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים - סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
 0606-351-845 / 0960-212-444-9169 ארה"ב / 03303502363 חיזוק
 ארגון ישראלי קנדה / 438-300-9090 / 03303502363 חיזוק
 אנגליה 058-637-7799 / חידושים חידושים / chizuk@rabbiroth.org

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
 0910-351-845 / 0797040066 ארה"ב / 0911-444-212 / 03303502363 חיזוק
 ארגון ישראלי קנדה / 438-300-8080 / 03303502363 חיזוק
 אנגליה 03303502363 / קנדה / 438-300-8080 חיזוק
 לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com